

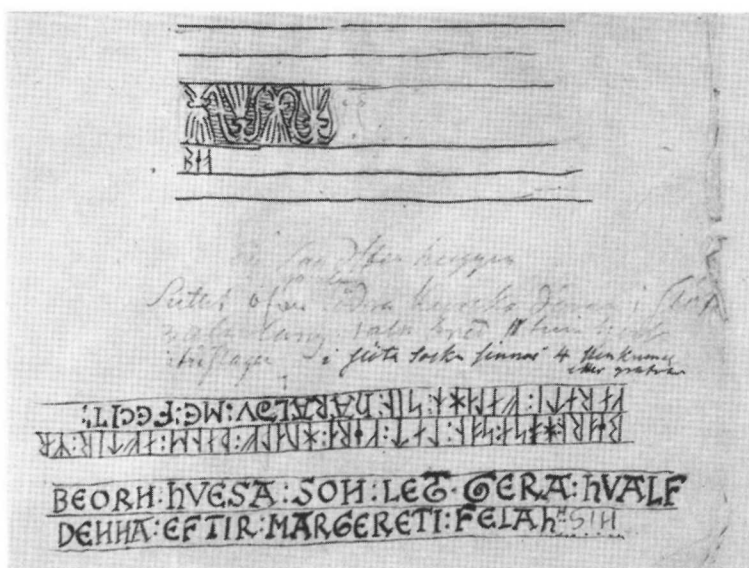

Fig. 243. Vg 146. Slöta sn, kyrkan. Efter teckning av Hilfeling.

Sandsten. »Stenen är 3 alnar lång. Bred 1 aln, tiockleken på midten 11 tum, för öfrigt midt ituslagen» (Hilfeling), »afslogs vid nedbrytningen» enligt Ljunggren. Stenen har förmodligen varit femfasad. Mittfasen har haft en dekoration av reliefhuggna kvastpalmetter. De två skråsidorna på ömse sidor om denna har burit inskrift, på ena sidan runor samt stenhuggarnas signatur med latinska bokstäver, på den andra en mot runinskriften svarande text med latinska bokstäver.

Inskrift (enl. Hilfelings teckning i *Dagbok* 1788):

beorn : hōsa : son : læt : kera : hualf : þænna : æftir · mārkeræti : fælahq : sin :

Biorn Hōssa sonn let gæra hvalf þenna æftir Margareti, fælaq sinn.

»Björn, Hösses son, lät göra denna gravvård efter Margareta, sin maka.»

Till läsningen: R. 48 är något oklar på Hilfelings teckning. Möjligen skulle han ha läst den *an*. Så har Liljegren uppfattat den. Motsvarande del av bokstavsskriften är även den otydlig.

Om namnet *Hōssi* se U 77.

Det är anmärkningsvärt och såvitt bekant enastående att finna *fælaq* m. använt i betydelsen 'hustru'.

Omedelbart efter runinskriften följer signaturen med latinska bokstäver: HARALDV : ME : FECIT och på den andra sidan den text med latinska bokstäver som direkt svarar mot runinskriften: BEORN : HVESA : SON : LET : GERA : HVALF DENNA : EFTIR : MARGERETI : FELAHq SIN.

Om stenmästaren Harald se A. Lindblom, *Sveriges konsthistoria* 1 (1944), s. 138, samt E. Fischer, *Västergötlands kyrkliga konst* (1920), s. 94 f.

147. Slöta sn, kyrkan.

Litteratur: L 1691. Th. Ljunggren, *Sochnebeskrifning öfver Slöta och Karleby sochnar* 1784, s. 39 (KB M 98: 1), *Liber excerptorum ex antiquis rerum sviogothicorum scriptoribus*, s. 25 (KB F m 26 a), Anteckning på bild i J. G. Liljegren, *Fullständig Bautil* (ATA), jfr VHAA:s *Månadsblad* 1879, s. 30; G. Brusewitz, *Westergötland* 1862, s. 111 f. (ATA); *Handlingar* 1935 i ATA; S. Gardell, *Gravmonument från Sveriges medeltid* 1 (1937, rev. 1945), nr 663.

Avbildningar: Ljunggren, bläckteckning (i F m 26 a), d:o (i Liljegrens *Fullständig Bautil*).

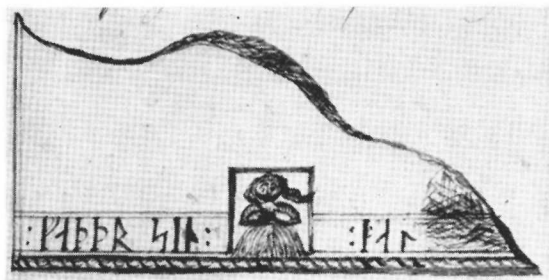

Fig. 244. Vg 147. Slöta sn, kyrkan.
Efter teckning av Ljunggren i F m 26 a.

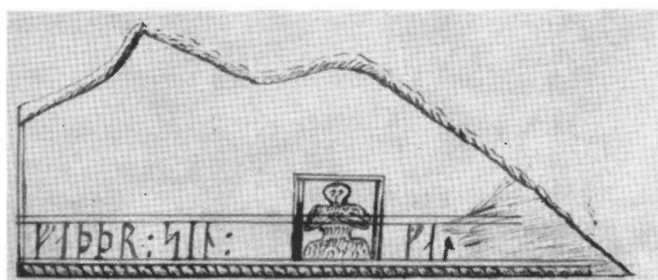

Fig. 245. Vg 147. Slöta sn, kyrkan.
Efter teckning av Ljunggren i Fullständig Bautil.

Runstensfragmentet är nu försvunnet och har förgäves efterforscats. Th. Ljunggren beskriver det som »Sönderslagen Runsten, funnen i kyrkobalken i Slöta 1787, då sten däraf togs till Kyrkobyggnaden» (*Fullständig Bautil*). I M 98: 1 noterar han, att fragmentet »blifvit lagt i kyrkomuren». G. Brusewitz sökte det 1862 förgäves.

»Sandsten» (enligt Ljunggren). Om stenens storlek finnes intet antecknat i källorna.

Inskrift (enligt Ljunggrens teckning i *Fullständig Bautil*):

... fap̃pr : sin : [bild] gan ...
5 10

... faður sinn ...

»... sin fader ...»

Till läsningen: Sk efter 5 r finns ej utsatt på teckningen i KB F m 26 a; däremot finns sk i form av två punkter före 1 f och 9 g.

148. Slöta sn, kyrkan.

Litteratur: B 999, L 1561. J. Peringskiöld, *Monumenta* 9, bl. 67; J. G. Liljegren, *Runlära* (1832), s. 148; G. Brusewitz, *Westergötland* 1862, s. 111 (ATA); *Handlingar* 1935 i ATA; S. Gardell, *Gravmonument från Sveriges medeltid* I (1937, rev. 1945), nr 662.

Avbildningar: U. Christofersson, bläckteckning 1687 (i KB F 1 7 a, bl. 25), träsnitt (i Peringskiölds *Monumenta* och B 999).

Runstensfragmentet är nu försvunnet och har förgäves efterforscats. Enligt U. Christofersson 1687 skulle det finnas »I Slöta wapnhuus». G. Brusewitz' sökande efter stenen 1862 blev resultatlöst.

Material och storlek anges icke i källorna, men att döma av bilden i *Bautil* har fragmentets längd varit c:a 1,20 m. och bredd c:a 0,50 m. Inskriften fyller på bilden två parallella slingor på ömse sidor om det ornamentala korsets stam. Början av inskriften innehåller nedan redovisade runföljd; resten utgöres av en mängd runtecken, som icke ge någon mening och helt visst i många fall äro missuppfattade.

Inskrift (enligt Christoferssons teckning):

... ri : sten ... sun ...
5

... [gæ]ra(?) sten ... sun ...

»... (lät) göra(?) (denna) sten (efter ..., sin) son ...»